

Schriftlezing:

JESAJA 55 : 1 - 6

JOHANNES 7 : 37 - 44

"ZONDER WATER GEEN LEVEN"

DOOR KLAAS DE BOER

Lieve mensen, zonder water geen leven. Nu, als ik dit gedeelte zo lees – ik vind dat altijd een prachtig gedeelte uit de Bijbel – dan doet mij dat denken aan een marktterrein, waar een koopman zijn waren aanprijst en waar zaken worden verkocht. Nu was ik gisteren in Epe en daar was markt. Automatisch liep ik daar eens overheen en ik keek naar de mensen en de marktkooplieden die bezig waren. Ik genoot ervan. Er waren een paar van die standwerkers bezig die dus echt probeerden om zoveel mogelijk fruit aan de man te brengen. Een vlotte babbel en een vlotte tong – het was geweldig om naar ze te kijken. Zo'n koopman zie ik ook in Jesaja 55 aan het werk, die echt probeert om zijn waren te verkopen. En niet zomaar wat. Wat verkoopt hij? Water, melk, kaas, al die dingen worden aangeboden op zo'n marktterrein, dat altijd vrij toegankelijk is. Gisteren ook, je kon er zo overheen lopen en niemand deed je wat.

Dat is ook zo op het marktterrein van de grote Koopman. Ieder mag daar komen en ieder mag daar kopen. En iedereen probeert zoveel mogelijk van zijn gading te kopen. Op dit marktterrein zie je heel veel mensen staan, kijkend naar die bijzondere Koopman. Op dit marktterrein ontmoet je ook andere mensen, die bezig zijn met elkaar. Je ziet die Koopman en je hoort Hem ook. Welbespraakt brengt Hij zijn producten ook aan de man. "Brood, water, wijn, melk." Er staan heel veel mensen rondom die kraam. Een bonte menigte van mensen met allemaal verschillende gedachten en met allemaal verschillende bezigheden. Misschien dat u er ook wel bij zou kunnen. Sommigen die zitten te kijken, vinden het prachtig. "Nou, doe mij maar..." En anderen zeggen: "Flauwe kul..." en ze lopen door. De meeste mensen zijn echter kijklustiger en die genieten van het verkooppraatje van de koopman. Die blijven tot alle koopwaar verkocht is.

Als wij vandaag iets dichter bij die Koopman gaan staan, ontdekken we iets heel bijzonders. Die Koopman biedt wat aan wat niets kost. Hij zegt: "Komt, koopt en eet zonder prijs wijn en melk." Zonder prijs, zonder geld? Dan moet die Koopman toch failliet, bankroet gaan? De beste spijzen voor niets? Nu wij gaan vanmorgen die markt op, het marktterrein van het eeuwige leven. En dan roept Hij het uit: "O alle gij dorstigen, komt tot het water. Kom nu tot Mij. Het kost niets." Als ik geen water heb, dan is dat vreselijk moeilijk. Als je in Israël bent en je loopt daar bij de Damascuspoort, dan lopen daar de kooplui en die hebben allemaal water op de rug en dat kun je kopen voor een paar pond. Als je dorst hebt, dan moet je komen.

Er zijn in onze tijd ook heel veel mensen die dorst hebben. Die moeten hun dorst laten lessen. Die hebben dorst naar een relatie, want ze leven in eenzaamheid. Ze hebben dorst naar een stukje vrede, want ze leven in haat. Ze hebben dorst naar een stukje blijdschap want er is zoveel verdriet. Ze hebben dorst en ze kunnen het niet vinden. Heel veel mensen zijn in deze tijd zoekers naar het echte geluk. Maar ze zoeken tevergeefs, want ze vinden het niet. Daarom hebben we het gezongen: "Zoek eerst het Koninkrijk van God en dan zul je het vinden."

Sommige mensen hebben dorst naar geld. Nu, daar raak je nooit van verzadigd. En het maakt ook nog

niet gelukkig. En er zijn mensen – net zoals de dichter van Psalm 42 zegt – die hebben dorst omdat ze alleen zijn. En dan dorsten ze naar wat anders, naar wat meer.

Waar kun je nu dat geluk vinden? Wij hebben dat gezongen. Dat geluk kun je vinden als je je overgeeft aan de Here God. De profeet Jesaja leefde in Babel. Het volk was meegenomen vanuit Israël en leefde 70 jaar daar in Babylon. Weggevoerd... En de grote profeten gaan rond. Zo ook Jesaja. Hij vertelt dat Jeruzalem in puin ligt en hij zegt: "Wij moeten daarnaar terug." Hij probeert het verlangen in de mensen naar voren te halen om die stad weer te gaan herbouwen. Jesaja is vol bezieling. Maar in zijn hart heeft hij toch twijfel. Want hij ziet aan de mensen dat ze zich gesetteld voelen daar in Babylon. Ze denken niet meer terug aan dat mooie in Jeruzalem. Nee, ze hebben hier een nieuw vaderland opgebouwd. Ze wonen hier en ze leven hier. En het verlangen naar de tempel? Het is er niet meer. Het verlangen naar God gaat langzaam maar zeker weg.

Dan ziet Jesaja daar dat beeld van die waterverkoper daar in Israël. Hij ziet de dorst die niet gelest kan worden en hij roept het uit: "Komt allen tot het water...."

Dat heeft hij natuurlijk meegemaakt. Wat in Johannes 7 beschreven is, dat heeft Jesaja meegemaakt. Dat was één van de tradities op de Grote Verzoendag, dat de hogepriester met het volk in een grote optocht ging naar het badwater Siloam. Daar haalde hij een hele grote kruik met water die hij vooruit droeg en dan zei hij: "Dit is het water des levens." En dat werd uitgegooid over het brandofferaltaar. Die kruik was dus echt het symbool van God. Dat wordt nu niet meer gedaan, maar daar denkt hij aan terug: dorst naar God. Dorst naar Jeruzalem.

En die uitroep komt er: "God biedt het je aan: water, wijn en melk." Want Jesaja weet: God heeft met ons een eeuwig Verbond. Dat zegt hij ook: "Hij heeft die weldaden ons bewezen. Hier in Babel versmachten we. We moeten terug!" Daarom roept hij het uit: "Dorstigen, komt tot het water! We moeten Jeruzalem herbouwen, zodat die traditie weer kan worden ingevoerd."

Jesaja nodigt. De Here God nodigt. En... het kost je niets. De prijs is betaald. Het is helemaal gratis. Je kunt gratis krijgen alle weldaden die de Here God biedt. De Koopman zegt: "Er hangt geen prijskaartje aan." Babel lijkt mooi, maar het is leven zonder God, zonder die prachtige feesten in de tempel, zonder de ontmoeting met de Here God.

Ik ben blij dat u er bent. Dat kunnen we vanmorgen echt: de Here God ontmoeten. Want in zo'n kerkdienst als vanmorgen gaat Jezus voorbij. Sommigen zijn Jezus kwijtgeraakt. Ik praat wel eens met jonge mensen die het niet meer zien zitten. Afdgedwaald in het leven... Ja, vader en moeder hadden het nog zo vaak verteld, die hadden hen in de kerk gebracht en die hebben hen zelfs laten dopen. Maar wat is er nu te vinden? Dan krijg je dat intense gesprek: "Joh, weet waar je mee bezig bent?" Want de kerk is in feite het marktterrein van het leven, het marktterrein van God. De plaats waar je God kunt ontmoeten. Dat is ook de plaats van aanvoer van dat stromende water, het levende water. En de kerk is toegankelijk voor iedereen, toegankelijk voor ieder persoon. Niemand uitgezonderd. Je bent nooit te jong, je bent nooit te oud. Of je bruin bent, blank of zwart, God kijkt enkel naar je hart. Geleerd of ongeleerd, rijk of arm, de kerk is het marktterrein van de grote Koning Jezus.

En Hij is het die in Johannes 7 Zijn stem verheft. Hij is dezelfde Koopman, die schone paarden zoekt. En Hij is ook nog een bekwaam persoon en Hij is ook nog welbespraakt. De tong van een geleerde. "Een tong om moeden kracht te geven," zegt de Bijbel. En Hij weet het juiste artikel aan te bieden. Hij heeft edele koopwaar. Het is als het ware of je Jesaja 55 naast Johannes 7 kunt leggen. Dezelfde uitspraak hoor je: "Komt tot het Water des Levens." Want Jezus zegt: "Ik ben het Water des Levens. Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke..." En als je drinkt, dan word je verzadigd. Dan word je als het ware net als een bloem, die geen water heeft: je hoofd gaat weer naar boven.

Heeft u dorst? Kom dan... "Komt, koopt, ja, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk."

Zie je ons daar staan rondom die Koopman Jezus? Hij biedt het aan voor niks, want wij hebben niks te bieden. Wij hebben een lege buidel en dan klinkt het in onze oren: "Komt, koopt, ja, koopt zonder geld en zonder prijs." Wij hebben een lege portemonnee. Wij hebben niets te bieden. Dan zegt Jezus: "... zonder prijs, zonder geld."

Waarom? Omdat de prijs al betaald is. De prijs is betaald toen Jezus daar hing aan Golgotha's kruis, toen Jezus daar versmachtte, toen Hij Zelf zo'n dorst had, dat Hij het uitriep: "Mij dorst! Ik heb dorst! Ik heb dorst en wat moet ik nou?" En dat deed Hij voor u, jou en mij. Jezus weet wat dorst is. "Mij dorst." Hangend tussen hemel en aarde, hangend tussen God en mensen in. Dan zie je daar die uitgespreide armen: "Kom maar bij Mij... Betaald, tot de laatste druppel bloed. Mij dorst..."

Nu staan wij op dat marktterrein van het leven. Daar staan we rondom die grote Koopman die het uitroept in Jesaja 55: "Alle dorstigen, komt tot het water! En gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet zonder geld, zonder prijs." En je krijgt de eerste levensbehoeften. Daar staan we rondom die Koopman met een lege portemonnee. Niets te bieden en toch mag je komen.

Dan nu de vraag vanmorgen: komen we ook? De uitnodiging is er: Kom... Dat woord kun je in feite schrijven op een luciferdoosje: Kom...

*... want er staat in de Bijbel een woordje, zo klein,
maar van onschatb're waarde voor wie gered wil zijn.
En als ge gaat aan het tellen, dan krijgt ge een grote som.
Want door de ganse Bijbel loopt dat kleine woordje: Kom...*

Eén voorwaarde: je moet het wel geloven. Je moet het wel aanpakken. Je moet het wel gaan drinken, want het is voor een ieder die gelooft. En ieder die gelooft zál... leven!

Vanmorgen in deze oude Petruskerk roept de Here God, de grote Koopman: "Kom, koop zonder geld, koop zonder prijs wijn en melk. Dan zul je nooit meer hongeren. Dan zul je nooit meer dorst hebben."

En je ontdekt: ik mag komen zoals ik ben. God kent me. God weet van mijn bankroet. God weet van mijn lege portemonnee, God weet van mijn leven... Misschien wel staande met de rug tegen de muur, zodat je denkt: hoe moet het verder? En dan: "Here God, ik leg mijn leven voor U neer."

God roept vanmorgen en God vraagt: "Wat doe je nou? Kom je? Wil je drinken uit die heilsfontein?" Dan hoop ik dat u het nu gaat zingen: "O Lam van God..... ik kom." En als je komt, ontdek je je Heiland, ontdek je die Koopman, die bankroet is geworden voor u en voor mij. Amen.